

60 vuotta suomalais-unkarilaisia suhteita

Kuusi vuosikymmentä on yhdistyksen elämässä ja toiminnassa pitkä aika. Toimintaympäristö ehtii muuttua aivan ratkaisevasti, ja vastaavasti muuttuvat yhteisön yhdistykselle asettamat vaatimukset. Kaikkien yhdistysten toimintakaudelle mahtuu nousuja ja laskuja. Monet yhdistykset havahtuvat siihen, että yhteisö, kansalaiset tai kaupunkilaiset eivät sitä tai sen palveluksia enää tarvitse. On myös yhdistyksiä, jotka jossain vaiheessa havaitsivat tulleen vaiheeseen, jossa on vakavasti pohdittava, mikä on yhdistyksen toiminta-ajatus ja tarkoitus. Yhdistyksen hallitus ja jäsenet kyselevät itseltään ja toisiltaan, tarvitaanko meitä, ja jos tarvitaan niin mihin tarvitaan nykyisessä tilanteessa. Vaikka Suomi-Unkari Seuralla on Suomessa noin 60 jäsenyhdistystä ja 6000 jäsentä, on myös paikkakuntia, jotka ovat joutuneet toteamaan, että toiminnalta on pudonnut pohja, jäljellä oleva ydinjoukko ei yksinkertaisesti enää jatkaa edeltäjien aloittamaa työtä. Silloin joudutaan miettimään, aloittaako yhdistys hiljaiselon vain sulautuuko se naapurikaupungissa toimivaan vai tekeekö se selkeän päätöksen toiminnan lakkauttamisesta.

Suomi-Unkari Seura syntyi 1950, Tampereella Unkarin ystävät järjestäytyivät samana vuonna. On vaikea sanoa, millaista tulevaisuutta pioneerit odottivat toiminnalleen. Unkarin ystävillä oli outo yhdistystoimintaa 1930-luvun alusta pääkaupunkiseudulla. Sotavuodet vaikeuttivat tämän toiminnan jatkamista, mutta mm. aseveliyhdistykset etsivät vaalivat yhteyksiä, kontakteja helpotti se, että Unkari ja Suomi löysivät toisensa, jos kohta hiukan eri syin, itsensä enemmän tai vähemmän selkeinä ja sitoutuneina Saksan ja sen sotakoneen liittolaisina. Suomi ja Unkari selviytyivät sodasta kumpikin tavallaan. Maat nousivat sodasta, mutta yhteiskunta koki kummassakin maassa merkittävän muutoksen: kansainvälinen tilanne ja hävitty sota sekä voittajien harjoittama politiikka mahdollistuivat yhteiskunnallisen muutoksen ja uusia voimia nousi poliittisen päätöksenteon keskiöön. Erityisesti poliittinen vasemmisto vahvistui, se sai Unkarissa, kuten muuallakin itäisessä Keski-Euroopassa, aseman, joka jälkepäin arvioiden oli suurempi kuin sen todellinen poliittinen painoarvo.

Kun Suomi-Unkari Seura perustettiin, halusivat toiset vaalia 1930-luvulla omaksuttua politiikkaa, heimokansoista, erityisesti unkarilaisista ja virolaisista kannettiin huolta edelleenkin. Toiset taas seurasivat sitä yhteiskunnallista muutosta, joka oli toteutumassa, eräät olivat nähneet siinä myös Suomen tulevaisuuden.

Suomessa demokraattinen järjestelmä säilytti asemansa, kun taas itäinen Keski-Eurooppa ja Baltia siirtyi yksipuoluejärjestelmään ja

Mitä oikeastaan on oia 60-vuotias.